

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на »Държавенъ ВѢСТНИКъ«
за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощен-
ските разноски 30 лева.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКъ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, вторникъ 23 априли 1885 год.

Брой 39.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Указъ

№ 62.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ Управляющій
Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла представено
Намъ съ докладътъ му отъ 11 априли 1885
год. подъ №. 2689,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ глава XIX § 64 по бюджета на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла за 1885 год. да се отдѣлятъ 10,000 лева и да се предадатъ въ распореждането на Дирекцията на Общите Сгради, която да произвежда исплащанието на разни приемачи за ремонтъ на болничнитѣ здания.

Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Управляющій Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 13 априли 1885 година.

На първообразното съ собственната рѣча на
НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющій Министерството на Вѫтрѣшнитѣ
Дѣла, Каравеловъ.

Съ указъ подъ №. 63 отъ 13 текущий назначава се Махилъ Любимовъ на вакантната
дължностъ Видинскиятъ ветеринарний врачъ; назна-

чението му се счита отъ дена на встѫпване на
дължностъ.

Съ приказъ подъ №. 82 отъ 15 апр. т. г.,
на смотрителя при Разградския окръженъ затворъ
Стефанъ Столновъ се разрѣшава едномѣсеченъ от-
пусъ, начинайки отъ 6 идущий мѣсецъ май.

Съ приказъ подъ № 83 отъ сѫща дата, от-
пускатъ на и. д. Орѣховскиятъ окръженъ управ-
ителъ Павелъ Дагоровъ се продължава още съ
15 дни.

Съ приказъ подъ № 78 отъ 12 текущий въз-
лага се на старшиятъ лѣкаръ на Варненската I кл.
болница Д-ръ Плюскюлиевъ да испълнява дъл-
жността на Варненскиятъ карантинниятъ лѣкаръ съ
годишно възнаграждение 1200 лева. Горната сумма
ще се исплаща отъ § 75 гл. XXII по бюджета за
и. г. на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Съ приказъ подъ №. 79 отъ сѫща дата, раз-
рѣшава се на Акъ-Каджиларскиятъ окол. фелдшеръ
Злати П. Пачевъ 15-дневенъ заграниценъ отпускъ
по семейни причини.

Съ приказъ подъ №. 80 отъ сѫща дата, на-
значава се Ради Ивановъ на вакантната дължностъ
Софийскиятъ окръженъ ветеринаренъ фелдшевъ съ
предвидената въ бюджета плата, която ще се
счита отъ дена на встѫпването му въ дължностъ.

Съ приказъ подъ № 81 отъ сѫща дата увол-
нява се по собствено желание надзирателя при
Александровската болница В. Чавдаровъ, и вмѣсто
него се назначава за и. д. Ст. Д. Бъчеваровъ;
уволнението на първия и назначението на втория
се счита отъ дена на предаванието и приеманието
дѣлата.

ПРИКАЗЪ

№ 86.

На основание чл. 16 отъ закона за общинитѣ и за градското управление, уволнявамъ отъ дѣлънностъ кмета на Видрарската селска община (Тетевенска околия) Иванъ Миковъ по собствено негове желаніе, а вмѣсто него за кметъ на означената община назначавамъ помощника му Нино Вутевъ и за помощникъ на послѣдний члена на общински съвѣтъ Георги П. Саввовъ.

София, 18 априли 1885 год.

Управляющій Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла,
Каравеловъ.

ПРИКАЗЪ

№ 91.

По представление на Търновскии окр. управителъ отъ 3 текущий мѣсяцъ подъ №. 2761, и възъ основание чл. 16 отъ закона за общинитѣ и градското управление, уволнявамъ отъ дѣлънностъ помощника на Келифаревскии селско-общински кметъ Стоянъ Сирацовъ, съгласно съ неговата просьба, и на мѣсто него за помощникъ назначавамъ членътъ на Келифаревскии селско-общински съвѣтъ Минчо Гергевъ Кириаковъ.

София, 19 априли 1885 год.

Управляющій Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла,
Каравеловъ.

По Министерството на Просвѣщението.

Указъ

№ 40.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на Бѣлгария

Споредъ предложението на Нашия Министъръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ до-
кладътъ му отъ 10 априли т. г. подъ № 690,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отпущатъ се четири хилади лева за под-
държаніе бѣлгарски учители въ Варненскитѣ турски и арменски училища, въ Провадийскитѣ турски, въ Каварненскитѣ и Еленскитѣ училища до края на текущата учебна година — 1 септември т. г.

II. Тази сумма да се вземе отъ гл. VII, § 32 по бюджета на Министерството на Народното Просвѣщението и да се распредѣли както слѣдва по 1200 лева за учителитѣ въ г. Варна и учи-

телка въ Каварна и по 800 лева за учители въ Провадия и Бѣла.

III. Испълнението на настоящий указъ възлага на Нашия Министъръ на Нар. Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 10 априли 1885 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Народното Просвѣщението:

Р. М. Каролевъ.

Указъ

№ 42.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на Бѣлгария

Споредъ предложението на Нашия Министъръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ до-
кладътъ му отъ 10 априли подъ №. 692,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Предвидената въ гл. XII, § 53 по тѣзгоди-
шиния бюджетъ на Министерството на Народ-
ното Просвѣщението сума 15000 лева за довър-
шваніе зданието на Габровската реална гимназия,
да се остави въ расположение на Дирекцията на
Общите Сгради, подъ рѣководството на която ще
се извирини довършването.

II. Испълнението на настоящий указъ се въз-
лага на Нашия Министъръ на Нар. Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 10 априли 1885 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Народното Просвѣщението:

Р. М. Каролевъ.

Указъ

№ 43.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на Бѣлгария

Споредъ предложението на Нашия Министъръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ до-
клада му отъ 10 априли т. г. подъ № 693

и съгласно съ рѣшението на Министерский Съвѣтъ въ засѣданіето му отъ 29 мартъ т. г.,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпускатъ слѣдующитѣ едноврѣмennи държавни пособия: а) четири хиляди (4000) л. за поддържане общинското трикласно училище въ г. Дубница; б) четири хиляди (4000) л. за поддържане общинското трикласно училище въ г. Трънъ, и в) двѣ хиляди (2000) лева за поддържане общинското трикласно училище въ г. Дрѣново.

II. Поменжтите сумми да се взематъ отъ гл. VII § 29 по тѣгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 10 априли 1885 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Министръ на Народното Просвѣщение:

Р. М. Каролевъ.

Указъ

№ 48.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Вожия милостъ и народната воля

Князъ на България

Споредъ предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ до-
клада му отъ 15 априли т. г. подъ №. 774,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. За несъблудение § 4 алинея 3 и 16 отъ инструкцията за управлението държавнитѣ учебни заведения въ Княжество България, а сѫщо и чл. 11 алинея 3 отъ закона утвърденъ съ указъ отъ 18 декември 1880 год. подъ №. 756 и възъ основание чл. 48, алинея 3 отъ закона за чиновниците, директора на Софийската класическа гимназия Д. Агура се уволнява отъ директорската длѣжностъ отъ 15 априли, и остава само за първостепененъ учитель при сѫщата гимназия, а на негово място се назначава бившият предсѣдателъ на закритата кодификационна комисия Н. Михайловский.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Министръ на Нар. Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 15 априли 1885 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Министръ на Народното Просвѣщение:

Р. М. Каролевъ.

Съ указъ подъ № 41 отъ 10 априли т. г. се постановява: по ст. I да се отпусне едноврѣменно държавно пособие отъ шестстотинъ (600) л. за поправка училищното здание въ с. Карлуково, Луковитска околия, Плѣвненски окрѣгъ, и по ст. II тази сумма да се вземе отъ гл. VII, § 26 по тѣгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ указъ подъ №. 44 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I да се отпусне едноврѣменно държавно пособие отъ осемстотинъ (800) л. за поддържане българския учитель при турското руждие въ г. Добричъ отъ 1 януари до 1 септември т. г., и по ст. II тая сумма да се вземе отъ гл. VII § 32 по тѣгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ указъ подъ №. 45 отъ сѫща дата се постановява: уволнява се отъ 30 мартъ т. г. Христо П. Стефановъ отъ длѣжността второстепененъ учитель при Шуменското държавно педагогическо училище по собствено негово желание.

Съ указъ подъ №. 46 отъ сѫща дата се постановява: уволнява се отъ 30 мартъ т. г. Юранъ Симеоновъ отъ длѣжността инспекторъ на Русенския учебенъ окрѣгъ, по собствено негово желание.

Съ указъ подъ №. 47 отъ сѫща дата се постановява: второстепененъ учитель при Ломската държавна реална гимназия Димитъ Мариновъ се повишава отъ 1 априли т. г. на първостепененъ при сѫщата гимназия съ предвидената въ бюджета заплата.

Съ приказъ подъ №. 40 отъ 11 априли т. г. разрѣшава се да се отпусне едноврѣменно държавно пособие отъ петстотинъ (500) л. на Христо Н. Танасовъ, отъ Севлиево, ученикъ въ търговската академия въ Линцъ, Герня Австрия, който тая година довършва курсътъ на науките отъ гл. V § 22 по тѣгодишния бюджетъ на Министерството на Просвѣщението.

Съ приказъ подъ № 41 отъ 12 априли т. г. да се възобнови отъ 1 априли т. г. отнетата

съ приказъ № 10 отъ настоящата година стипендия на Архангела Банковъ, ученикъ отъ V класъ на Ломската реална гимназия, понеже е показалъ добъръ успѣхъ презъ второто полугодие на настоящата учебна година.

Съ приказъ подъ № 42 отъ сѫща дата разрѣшава се да се отпусне едноврѣменно държавно пособие отъ сто (100) лева на Илия Пеневъ отъ г. Русе, редовенъ слушателъ по лѣсничеството въ Крижеватското лѣсническо училище. Това пособие да се вземе отъ гл. V § 22 отъ тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ приказъ подъ № 43 отъ 15 апр. т. г. отнема се отъ 1 априлий т. г. стипендията на Сѣба Драгостинова, ученица при Търновската дѣвическа гимназия, понеже напушта училището.

Съ приказъ подъ № 44 отъ 15 апр. т. г. назначава се отъ 15 априлий т. г. Илия Гудевъ за волнонаеменъ учителъ при Шуменското педагогическо училище, съ двѣстѣ лева мѣсячна заплата.

Съ приказъ подъ № 45 отъ 19 апр. т. г. прекъсва се отъ 16 того стипендията на Георгий Севиновъ отъ Гюмендже (Македония), ученикъ отъ VII класъ на Габровската реална гимназия, който въ поменжтата дата се е поминжалъ.

Съ приказъ подъ № 46 отъ 19 апр. т. г. разрѣшава се да се отпусне едноврѣменно държавно пособие отъ петстотинъ лева на С. Средова, студентъ отъ IV курсъ на юридическия факултетъ въ С.-Петербургския университетъ за да довърши тая година науките си въ университетата; това пособие да се земе отъ гл. V § 22 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Указъ

№ 25.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 10 априлий 1885 год. подъ №. 1487,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустятъ петъ хиляди (5000) лева отъ безусловния фондъ на Министерството на Външ-

нитѣ Дѣла и Исповѣданията по глава II. § 16 отъ бюджета на текущата год. за покриване на разни държавни нужди.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 10 априлий 1885 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,

И. Цановъ.

Съ височайше одобрен докладъ подъ № 2122 отъ 29 мартъ т. г., на телеграфиста отъ X, класъ при Русенската телографо-пощенска станция Ксанофонъ Лилова, по домашни причини се разрѣшава единъ-мѣсяченъ заграниценъ отпускъ за Источна-Румелия.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ №. 2500 отъ 15 априлий т. г., на телеграфиста отъ X класъ при Свищовската станция Никола Г. Бойчева, по причина на болестъ, се разрѣшава единъ-мѣсяченъ задграниченъ отпускъ.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ № 2501 отъ 15 априлий т. г., на телеграфиста отъ VIII класъ при Русенската станция Иванъ Дякова, по причина на болестъ, се разрѣшава единъ-мѣсяченъ отпускъ за Источна Румелия.

Съ приказъ подъ №. 36 отъ 13 априлий т. г., бившият телеграфистъ Илия Ивановъ, отъ денонощие на встѫпванието му на длѣжностъ се назначава за телеграфистъ отъ X класъ при Софийската станция; платата му ще се произвежда отъ суммата предвидена за телеграфиста отъ VIII класъ при сѫщата станция, длѣжностъ вакантна;

Въ интереса на службата телеграфиста отъ VIII класъ при Софийската станция, Григоръ Христовъ и началника на Тутраканска станция Никола Бояджиевъ отъ 1 идущий май т. г., се размѣняватъ единъ съ другъ, първий за испълняющи длѣжностъ началника станции въ Тутраканъ и втория за телеграфистъ отъ VIII класъ при Софийската станция;

Чиновника отъ VIII класъ, Георги Астаджовъ, отъ денонощие на приеманието станциите, се назначава за и. д. началника на Балчикската тел.-пощенска станция, съ предвидената по бюджета заплата, на мястото на починалий на 22

мартъ т. г., Пейчо Ценковъ, който се изважда отъ списъка на чиновниците;

На телеграфистите отъ VIII класъ при Софийската станция Г. Христовъ и отъ X класъ при Габровската Т. Минова, по домашни причини, се разрѣшава, на първия двадесетъ-дневенъ, а на втория единъ-мѣсеченъ отпускъ;

Раздавача при Севлиевската станция Коста Николовъ по неаккуратно исполнение на служебните си обязанности се отчислява отъ денътъ на напуштанието станциите, а на негово място отъ сѫщото число се назначава Севлиевски жител Кръстю Христовъ;

Раздавача при Софийската станция Коста Н. Гуневъ, отъ денътъ на напуштанието на станциите се уволянява, по собствено желание, а на негово място отъ сѫщото число се назначава Алекси Маджаровъ;

Ученика стипендиянтъ при Софийската станция Телемахъ Робевъ се премѣсти на занимание при Вратчанска станция;

На телеграфистката отъ IX класъ при Русенската станция Пенка Генова, по причина на болестъ, се разрѣшава единъ-мѣсеченъ отпускъ;

На основание чл. 50 н. г. и д. отъ „закона за чиновниците“ пощалиона при Бѣленската тел.-пощенска станция Георги Атанасовъ отъ денътъ на напуштанието станциите се отчислява, а на негово място отъ денътъ на встѣживанието му на длѣжностъ се назначава поборника и Вратчански жител Иванъ Христовъ;

Раздавача при Шуменската станция Стефанъ Радевъ отъ 20-и миналий мартъ т. г., се уволянява по собствено желание, а на негово място отъ сѫщото число се назначава Шуменски жител Дечо Василевъ;

На началника на Шуменската тел.-пощенска станция К. Досева, по домашни причини се разрѣшава единъ-мѣсеченъ отпускъ; въ негово отсутствие ще го замѣсти чиновника отъ VIII класъ Георги Астацковъ;

На жителя отъ г. Ески-Джумая Павелъ С. Грамадова се позволява да изучва тел.-пощенската служба при Ески-Джумайската станция, безъ производство на съдържание и до откриване на вакантно място по редътъ на старшинството му;

Откритата съ приказъ подъ № 201 отъ 16 ноември миналата 1884 г., телеграфна станция въ Рилския Манастиръ, отъ 15 текущий априлий н. г., се закрива за неопределено време, вслѣдствие отказванието на манастирския въспитаникъ да завѣдва и за напредъ станциите въ Св. Обителъ,

а надзорникътъ при дѣбничката станция Никола Василиевъ се командирова да прибере отъ тая станция всичките книжа, дѣла и берии;

На телеграфиста отъ VIII класъ при Варненската станция А. Ангелова, по домашни причини, се разрѣшава единъ-мѣсеченъ отпускъ;

На раздавача при Софийската станция Петър Милошевъ се прави строга бѣлѣшка за несвоеврѣменно доставяне кореспонденцията по принадлежностъ.

Съ приказъ подъ № 37 отъ сѫща дата уволнения съ приказъ подъ №. 12 отъ 8 февруари т. г., вслѣдствие закриванието на длѣжността му, IX кл. сортировичъ при Ломската станция Б. Стратевъ, отъ дена на встѣживанието му въ длѣжностъ се назначава за телеграфистъ въ сѫщата станция, като, до откриванието на вакантно място, му се отпуска заплатата предвидена по бюджета за X-класенъ телеграфистъ при пощенската станция, X-класния же телеграфистъ при Ломската станция Ив. Денчовъ се назначава отъ сѫщото число за писецъ при управлението.

Съ приказъ подъ № 38 отъ 18 априлий т. г., на регистратора при управлението на телеграфистъ и пощитъ Н. Минчева и на телеграфиста при Търновската станция Т. Кръстева, по причина на болестъ, се разрѣшава по единъ-мѣсеченъ отпускъ;

Разрѣшения съ приказъ подъ №. 33 отъ 14 мартъ т. т., единъ-мѣсеченъ отпускъ сортиrovачу отъ IX класъ при Софийската станция Т. Димитрову по причина на болестъ се продължава още съ единъ мѣсецъ, съгласно съ чл. 31 отъ закона за чиновниците;

Телеграфиста отъ X класъ при Горне-Орѣховската станция Д. Димовъ, се уволянява отъ 5 текущий априлий т. г., по собствено желание, а на негово място отъ 1 идущий май се назначава стипендиянта ученикъ при О.-Пазарската станция Т. Зафировъ; стипендията же на тоя последний да се отпуска на назначения съ приказъ подъ №. 253 отъ 13 септември 1884 год., ученикъ при Софийската станция Игнатий Поповъ;

Раздавача при Ташкесенската станция Н. Алексовъ отъ дена на напуштанието службата си се отчислява за непокорство и незачитания на началството си;

Завѣдующий Ташкесенската станция А. Бояновъ, и телеграфиста отъ IX класъ при Плевенската станция В. Петровъ се размѣняват единъ въмѣсто другъ отъ 1 идущий май по собствено желание и безъ право на пътни пари;

Телеграфиста отъ X класъ при Русенската станция П. Сапуновъ се командирова въ Свищовъ, за да замѣсти тамошния телеграфистъ Н. Бойчева, комуто съ височайше одобрения докладъ подъ № 2500 отъ 15 текущий априлий т. г., се разрѣши едно-мѣсяченъ задграниченъ отпускъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 20.

Опредѣлява се на служба: уволнения изъ Императорската Русска служба Корнетъ Сиромаховъ, като се зачисли въ 1-ия конни на Негово Височество полкъ, съ чинъ поручикъ и съ старшинство отъ 30 августъ 1884 година.

Уволнява се въ отпускъ за граница: поручика отъ 1-ия артилерийски полкъ Захарievъ — на 15 дено, въ Источна Румелия.

София, 9 априлий 1885 год.

Подписанъ: Управляющій Военното Министерство отъ Генералния Штабъ,

Полковникъ Веймарнъ.

Негово Височество изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 21.

Опредѣлява се на служба: уволнения изъ Императорската Русска служба полковникъ Бехтьевъ, отъ 14 февруари тѣзи година, — като се назначи за командиръ на конната бригада.

Негово Височество обявява благодарность на другаря ми, отъ Генералния Штабъ Полковникъ Веймарнъ за управляването Военното Министерство въ време на моето отсѫтствие.

София, 11 априлий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ Князъ Кантакузинъ.

Отъ господина Военний Министръ.

ПРИКАЗЪ

№ 34.

Негово Височество изволи да заповѣда, щото завѣдующите домакинството въ пѣшитѣ полкове за напредъ да излизатъ въ строя съ коне, въ всичкитѣ ония случаи, когато то е предвидено отъ дѣйствующите устави, приети за пѣхотнитѣ

части въ Русската армия, за младшитѣ штабъ-офицери, и да завзематъ мястата, които имъ сѫ опредѣлени отъ тия устави.

София, 5 априлий 1885 год.

Подписанъ: Управляющій Военното Министерство отъ Генералния Штабъ,

Полковникъ Веймарнъ.

ПРИКАЗЪ

№ 35.

Подпоручика отъ 4 пѣши Плевенски полкъ Михаиль Петровъ, при опредѣлянието му на служба въ 1882 година съ височайши приказъ отъ 20 септемврий подъ №. 111, слѣдъ свързванието курсътъ въ Одеското пѣхотно юнкерско училище, е билъ зачисленъ съ тѣзи си фамилия въ бившата Ловчанска №. 13 дружина, съгласно съ списъка испратенъ отъ начальника на рѣченото училище. Сега този офицеръ е заявилъ, щото истинската му фамилия е Петровичъ и че съ тази си фамилия той се е числилъ и въ моменътъ юнкерско училище. Това негово заявление се напълно подтверди слѣдъ като се направихъ нужните справки.

Предъ видъ на това и съ съзволението на Негово Височество заповѣдамъ рѣчения офицеръ за напредъ да се именува по фамилията Петровичъ.

София, 9 априлий 1885 год.

Подписанъ: Управляющій Военното Министерство отъ Генералния Штабъ,

Полковникъ Веймарнъ.

ПРИКАЗЪ

№ 36.

Въ допълнение приказа по Воен. Вѣдом. т. г. подъ №. 5, на място назначения въ съставътъ на Софийския воененъ сѫдъ отъ 1-ия конни на Негово Височество полкъ поручика Петрунова, за членъ на този сѫдъ се назначава отъ сѫщия полкъ поручикъ Голубаревъ.

София, 9 априлий 1885 год.

Подписанъ: Управляющій Военното Министерство отъ Генералния Штабъ,

Полковникъ Веймарнъ.

ПРИКАЗЪ

№ 37.

Като се вържатъ отъ разрѣшенния ми отпускъ азъ, на основание указа на Негово Височество отъ днешне число подъ №. 5, начиная да упра-

влявамъ повъренното ми Военно Министерство; за което обявявамъ по Военното Въдомство.

На другаря си, полковника Веймарна, заповъдва да начне да испълнява прямите си обязанности.

София, 10 април 1885 год.

Подпись: Военният Министър Генералъ Маиоръ,
Князъ Кантакузинъ.

НЕОФИЦИАЛЕН ДЪЛЪ

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

Лондонъ, 15 април 1885. 4 Часа вечерът. Агенцията „Реутеръ“ извѣстява, че войната се види неизбѣжна.

Петербургъ, с. д. Увѣряватъ, че царът ще замине днесъ за Москва, гдѣто ще издаде манифестъ.

Лондонъ, с. д. Средъ нощъ. — Камарата на общинитѣ вотира кредитъ отъ единадесетъ милиона стерлинги. Г. Гладстонъ каза, че кабинетъ дълбоко съзнава отговорността си за упазванието честта на Англия едновременно съ дѣлга да употреби всички средства, за да се избѣгне войната.

Римъ, с. д. „Официалният Вѣстникъ“ подтвърдява опровергението на „Stampa“ относително слуховете за холерата, и заявява, че само единъ случай на разболяване е константиранъ на $10/12$ април въ провинцията Пергама, гдѣто единъ старецъ билъ признатъ за зараженъ отъ спорадическа холера, която съществува въ всяка страна.

Лондонъ, 16 април 1885. Една телеграмма изъ Петербургъ опровергава извѣстието на агенцията „Реутеръ“, въ което се казваше, че войната е неизбѣжна, и че царът билъ заминялъ за Москва, за да издаде манифестъ Г. Гладстонъ казва, че Русия не е оттеглила задължението си да не окупира Хератъ, и опровергава слуха за нови англо-руски сътълковения.

Римъ, с. д. Увѣряватъ, че Италия е захваняла да се наговаря съ централнитѣ държави, за да държатъ едно общо поведение въ случай на англо-руска война.

Нишъ, с. д. Кралът всѣкидневно приема депутати, дешли изъ новоприсъединената на Сърбия територия.

Митрополитъ Теодосий, който посѣтилъ територията на Тимокъ, е билъ на всѣдъ приеманъ радушно.

Лондонъ, с. д. Въ рѣчта си, съ която искаше да се вътвиратъ отъ камарата на общинитѣ поисканиятѣ кредити г. Гладстонъ бѣше много твърдъ, но примирителенъ; той заяви, че ще употреби всички почтенни средства, за да се сполучи едно мирно рѣшене.

„Daily News“ казва, че преговорите се продължаватъ, и че Англия и Русия желаятъ да достигнатъ до едно споразумѣніе.

Берлинъ, с. д. „Nationalen Zeitung“ се научава за положително, че германският императоръ не е получавалъ, презъ послѣднитѣ врѣмена ни писмо нито телеграмма отъ

руският царъ. — Германското правителство пази — пълна нейтралностъ спрямо англо-руското сътълковеніе. Германия не е била поканвала нито отъ страна на Русия нито отъ страна на Англия да вземе на себе ролята на посредница.

Лондонъ, 17 април 1885. „Standard“ мисли да знае, че русите сѫ окупирали Маручукъ, на югъ отъ Пенджехъ и указва отъ каква голѣма важност би било туй извѣстие ако да би се потвърдило.

Times казва, че Руският царъ билъ ужъ заповѣдалъ неотложното мобилизиране една част отъ руската армия.

Лондонъ, 18-и април 1885. Английският печатъ счита окупиранието на Маручукъ, като едно доказателство, че Русия желае война. „Times“ казва, че Англия освѣнъ анкетата, предложила едно погранично изравнение, благоприятно за Русия, но заедно съ формалното обѣщаніе, че Русия не ще да вземе никога Хератъ.

Фицъ-Морисъ казва, че една телеграмма отъ Съръ-Лъмсденъ извѣстява окупиранието на Маручукъ отъ страна на русите. Руското посолство въ Лондонъ не е получило още никакво увѣдомление относително това окупиране.

Пеща, сѫща дата. Тисса съобщава, при рѣкощескането на всичкиятѣ партии, че правителството е рѣшило да съспендира присяжното сѫдилище въ Херманщатъ. Тисса, като отговаряше на едно запитване, каза, че правителството е запретило празднуването въ память на Клоска и Хория, защото сѫ се проектирали демонстрации противъ унгарската държава; но отхвърля обвинението, че жандарми възпрепятствуваха насилиствено на извършването на литургия въ румънската църква Лунза; той добавя, че правителството остава на народностите пълна свобода за развитието имъ, стига само тѣ да се държатъ въ границите на законите.

Лондонъ, 19-и април 1885. Една телеграмма отъ Съръ-Лъмсденъ опровергава извѣстието, че русите сѫ окупирали Маручукъ. „Pall Mall Gazette“ констатира, че впечатленията сѫ най-добри и казва, че сѫществувало едно съгласие върху опредѣлението на границата.

Вѣна, сѫща дата. „Politische Correspondenz“ се научава отъ добъръ источникъ, че подробностите, донесени отъ една унгарска газета върху мнимото свидѣданіе, което щѣли да иматъ тримата императори, въ течение на лѣтото, сѫ прости измислици.

Нишъ, сѫща дата. Опровергаватъ се слуховете за министерска криза, понеже кабинетъ има сигурно болшинство.

Лондонъ, 20 април 1885. Daily News казва, че Англия е предложила да се подложи на трутейски сѫдъ не поведението на генералитѣ Комаровъ и Лъмсденъ, но въпросътъ да се узнае, да ли, въ инцидента на Пенджехъ, нѣма едно погрѣшно тълкуване инструкциите произтекащи отъ съглашението на 5/17 мартъ. Daily News вѣрва, че царът е паклоненъ да приеме единъ третейски сѫдъ, и тогава, преговорите за разграничението, които бѣха доволно напреднѣли преди Пенджехската случка, биха могли този часъ отново да се подкачатъ.

Атина, с. д. Новият кабинетъ се състави тъй: Г. Делияни министъ на финансите и на външнитѣ дѣла; Г. Папамихалопулъ — на вътрѣшнитѣ работи, Г. Мавромихали — на войната; Г. Атонополу — на

юстицията; г. Зигомала — на исповѣданията, и г-нъ Рома — на мореплаванието.

Парижъ, с. д. Увѣряватъ, че Русия ще отхвърли анкетата аще склони да достави нови разяснения отъ генерала Комарова като даде увѣрения, че тя нѣма никакво намѣрене да отива къмъ Хератъ; това помирияване ще позволи, вѣроятно да се подкачать наново преговорите върху опредѣлянието границата.

В. Times е получилъ телеграмма изъ Петербургъ, въ която се казва, че г. Гирсъ билъ обявилъ на Австрийски и Турски посланици, какво Русия ще препоръча настайтелно тишината въ Македония като осаждилъ нелоялната политика на Сърбия и настоялъ върху необходимостта да се предупреди Гърция, че нейните панелистически тежнения не отговарятъ на положението, което Гърция занема въ Европейския конгресъ. Г. Гирсъ повѣрилъ, че Русия желаетъ миръ.

Вѣна, с. д. Ношесъ половинъ часъ слѣдъ полунощъ, въ Вѣна, Долна Австрия, Горна Щирия и Салцбургъ се усѣтило силно землетресение. Въ Киндербергъ у Щирия имало много къщи съсипани и единъ убитъ.

Каиро, 21 априлъ. Г. Жайландие се завръща — и Ниубаръ паша ще му поискъ извинения.

Лондонъ, съща дата. Общото впечатление слѣдва да е благоприятствующе, но отговора на Русия се очаква едва въ понедѣлникъ.

Вѣна, с. д. Вѣстниците сѫ на мнѣние, че ако Англия даде знакъ за отстѫпването, Русия нѣма да тласне работитѣ по-нататъкъ; но че недовѣрието трѣба да трае до когато ставатъ вѣорожженията.

La Correspondence Politique потвърдява слуха за запаметието Портъ Хамилтонъ отъ Англичаните.

Берлинъ, с. д. „В еобщата Газета“ искара на лъжа слуха, че Азълско-Руската распра щѣла да бѫде подложена — за третейско присъждане, на Дanskий Краль.

Пеща, с. д. Императоръ откри Унгарското изложение при присъствието на великитѣ принцове, и принцеси, на министрите, и дипломатическото тѣло. Словото на Императора се поздрави съ ентузиазъмъ.

Атина, с. д. Освѣнъ Гръцкий въ Цариградъ по-сланникъ всички други се упразняватъ за да сглаждатъ економии въ бюджета. За напредъ Гръцкитѣ легации ще бѫдатъ управлявани отъ първите секретари.

Вышелъ и разсылается подписчикамъ

№ 3.

ИЗВѢСТИЙ

С.-ПЕТЕРБУРГСКАГО

Славянскаго Благотворителнаго Общества.

Содержание: I. Дѣйствія С. Петербургскаго Слав. Благ. Общества: протоколы засѣданій. — Торжественное собрание Славянскаго Общества 14 февраля. — Рѣчи проф. М. О. Коаловича о Грюнвальденской бытѣ 1410 года. — Рѣчи проф. О. О. Миллера: „Передъ великимъ днемъ“, Отчетъ о дѣятельности Издательской Комиссіи Славянскаго Общества за 1884 г.

— Библиотека Общества. — Пожертвованія. — Крупческии церковный сборъ, „Въ пользу нуждающихся славянъ“. П. Славянское Обозрѣніе. 1) Г. Владимира Соловьевъ о православии и католицизмѣ, Н. Я. Данилевскому. 2) Отвѣтъ Н. Я. Данилевскому В. С. Соловьева. 3) Посланіе Аѳинскаго Сънода Греческой церкви лжемитрополиту сербскому Феодосію Мраовичу. 4) Посланіе митрополита сербскаго Михаила Вселенскому патріарху Йоакиму IV по поводу антиканонического признанія лжемитрополита Феодосія. 5) Извѣстія изъ Славянскихъ земель. 6) Музикальны издания къ 1000-лѣтнему юбилею Св. Меѳодія, Д. П. Никольскому. 7) Приготовленія къ церковно-народному торжеству 6 априля въ Россіи и у заграницъ славянъ. 8) Хорватскій протестъ противъ Велеградскаго поломничества. 9) Корреспонденція изъ Венгрии. III. Славянскія Библиографическія извѣстія. 1) Оправдженіе окружнаго юрисдикціи папы Льва XIII со стороны Вселенской церкви, И. С. Пальмова. 2) Архивъ славянской филологии, Ф. М. Истомана. 3) „Прикарпатская Русь“, № 1. Журналъ, издаваемый З. М. Площанскимъ. IV. Списокъ подписчиковъ на „Извѣстія“.

Подписка на „Извѣстія“ принимается въ помѣщеніи Славянскаго общества: площадъ Александрийского театра № 7. Подписная цѣна на годъ два рубля съ доставкой и пересилкой, а для Болгаріи 6 франковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1814.

Министерството на Правосѫдието обявява за всеобщо знание, че то, съгласно пунктъ 3 отъ предложението, прието въ послѣдната сессия на Народното Събрание, испрати на ковчежничествата (освѣнъ Софийското) за проданъ слѣдующи закони:

1) „законъ за сѫдебнитѣ пристави и тѣхнитѣ помощници“, — цѣна 20 ст.;

2) „законъ за разглеждане спорове между села или общини за мери и други земи“, — цѣна 10 ст.;

3) „законъ за престъпленията по дѣлата на печата“, — цѣна 10 ст.;

4) „законъ за нотариусите и мировите сѫдии, които извършватъ нотариални дѣла“, — цѣна 40 ст.

София, 16 априлъ 1885 г.

Началникъ на отдѣлението: П. Пешевъ.

Отъ Гражд. Медицинско Управление.

СЪОБЩЕНИЕ

№ 623.

Съобщава се за всеобщо знание, че тъй като споредъ международния бюллетентъ, въ настояще врѣме чума порогата добитъкъ (*pestis bovinum*) не сѫществува въ Ромжния, то разрѣшава се пренасянието на добитъкъ отъ Ромжния, като се съблудава § 19 отъ закона за ветеринарнитѣ лѣкарі (гражданско-медицински закони, дѣлъ VII).

София, 15 априлъ 1885 г.

Главенъ лѣкаръ: Брадель.
Секретарь-лѣкаръ: Матинчевъ.